

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/66/2013
Identifikačné číslo spisu:	8110010997
Dátum vydania rozhodnutia:	05.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8110010997.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného R. S. a spol. pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 20, § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí 5. februára 2014 v Bratislave o dovolaní obvineného R. S., ktoré podal prostredníctvom obhajcu Mgr. Tomáša Adamca, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 5. júna 2012, sp. zn. 6To 8/2012, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného R. S. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo 16. februára 2012, sp. zn. 41T 90/2010, boli obvinení R. S. a Y. Y. uznaní za vinných, v bode I. rozsudku, z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu, spolupáchateľstvom, podľa § 20, § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a v bode II. rozsudku, z prečinu podvodu, spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 2, ktorých sa dopustili na skutkovom základe, že

I.

obvinený Y. Y. po vzájomnej dohode s obvineným R. S., v úmysle získať rodinný dom poškodeného, dňa 7. septembra 2009 v Kežmarku vylákali poškodeného X. Y., nar. XX. E. XXXX z jeho rodinného domu v Kežmarku, L. č. XXX/XX tak, že sa predstavil ako pracovník hospicu, kde je umiestnená dcéra poškodeného s tým, že ho volá riaditeľ hospicu z dôvodu podpisu nejakých listín týkajúcich sa dcéry poškodeného. Potom, čo poškodený nastúpil do osobného motorového vozidla riadeného obvineným Y. Y., dal mu tento vypiť nápoj obsahujúci liečivo Lexaurin, ktorý mu dal obvinený S. a poškodeného vozil vo vozidle, kým nezaspal, následne zavolať obvinenému S., že poškodený už spí a na pokyn S. priviezol poškodeného na ulicu N. č. XXXX/XX v Kežmarku, kde býval strýko obvineného S.. Obvinený S. vyniesol poškodeného do bytu na prvom poschodí, kde bol neoprávnene zadržávaný až do 8. septembra 2009, kedy ho tam našla polícia. Pričom tohto konania sa dopustili preto, aby získali od poškodeného podpis na kúpnopredajnej zmluve na predaj jeho rodinného domu, pretože dňa 2. septembra 2009

predložili katastrálnemu úradu v Kežmarku na vykonanie vkladu (fiktívnu kúpnopredajnú zmluvu na predaj rodinného domu obvinenému Y.), na ktorej nebol podpis predávajúceho overený notárom a z toho dôvodu bolo konanie na katastrálnom úrade prerušené, čo sa obvinení dozvedeli v ranných hodinách dňa 7. septembra 2009, uskutočnením fiktívneho predaja rodinného domu by bola poškodenému Y. spôsobená škody vo výške 89 100 €.

II.

Obvinený Y. Y. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvineným R. S. na základe fiktívneho splnomocnenstva na dispozíciu s účtami číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX a XXXXXXXXXXXX/XXXX v Tatra banke, a.s., Bratislava, majiteľa X. Y., nar. XX. E. XXXX, na ktorom bol sfalšovaný podpis poškodeného a falošná pečiatka a podpis notára Mgr. T. H. v Nových Zámkoch, v dňoch 2. septembra 2009 a 3. septembra 2009 vykonal v pobočke Tatra banky, a.s., v Poprade, neoprávnený výber z uvedených účtov v celkovej sume 12 494 €, zároveň zrušil tieto účty a peniaze odovzdal obvinenému S., čím poškodenému Y. spôsobili škodu vo výške 12 494 €.

Za to bol obvinenému R. S. uložený podľa § 186 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 7, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) rokov.

Na výkon uloženého trestu bol obvinený S. podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obvinenému Y. Y. bol uložený trest podľa § 186 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v trvaní 10 (desať) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obom obvineným bol podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad, obvinenému S. na dobu 2 (dvoch) rokov a obvinenému Y. na dobu 1 (jedného) roka.

Súd uložil obvineným podľa § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. povinnosť, po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a počas plynutia doby ochranného dohľadu, oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch ich obživy a tieto aj preukazovať.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. a § 51 ods.1 písm. c/ Tr. zák. súd zakázal, po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a počas plynutia ochranného dohľadu, obom obvineným vzájomne sa stretávať.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd právneho nástupcu poškodeného nebohého X. Y. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obvinení R. S., Y. Y., prokurátor, manželka obvineného Y. V. Y. a matka E. Y.. Krajský súd v Prešove rozsudkom z 5. júna 2012, sp. zn. 6To 8/2012, na podklade podaných odvolaní rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine, ktorým boli obvinení R. S. a Y. Y. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu, spolupáchateľstvom, podľa § 20, § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na tento výrok nadväzujúci výrok o treste a výrok o ochrannom opatrení.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinených R. S. a Y. Y. uznal v bode I. za vinných z pokusu obzvlášť závažného zločinu vydierania, spolupáchateľstvom podľa § 20, § 14 ods. 1, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. f/, § 139 písm. e/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ Y. Y. po vzájomnej dohode s obvineným R. S., v úmysle získať rodinný dom poškodeného, dňa 7. septembra 2009 v Kežmarku vylákal poškodeného X. Y., nar. XX. E. XXXX, z jeho rodinného domu v Kežmarku, L. č. XXX/XX tak, že sa predstavil ako pracovník hospicu, kde je umiestnená dcéra

poškodeného s tým, že ho volá riaditeľ hospicu z dôvodu podpisu nejakých listín týkajúcich sa dcéry poškodeného. Potom, čo poškodený nastúpil do osobného motorového vozidla riadeného obvineným Y. Y., dal mu tento vypiť nápoj obsahujúci liečivo Lexaurin, ktorý mu dal obvinený S. a poškodeného vozil vo vozidle, kým nezaspal, následne zavolať obvinenému S., že poškodený už spí a na pokyn S. priviezol poškodeného na ulicu N. č. XXXX/XX v Kežmarku, kde býval strýko obvineného S.. Obvinený S. vyniesol poškodeného do bytu na prvom poschodí, kde bol neoprávnene zadržávaný až do 8. septembra 2009, kedy ho tam našla polícia, pričom tohto konania sa dopustili preto, aby získali od poškodeného podpis na kúpno-predajnej zmluve na predaj jeho rodinného domu, pretože dňa 2. septembra 2009 predložili Katastrálnemu úradu v Kežmarku na vykonanie vkladu fiktívnu kúpno-predajnú zmluvu na predaj uvedeného domu obvinenému Y., na ktorej nebol podpis predávajúceho overený notárom a z tohto dôvodu bolo konanie na katastrálnom úrade prerušené, čo sa obvinení dozvedeli v ranných hodinách dňa 7. septembra 2009, uskutočnením fiktívneho predaja rodinného domu by bola poškodenému Y. spôsobená škoda vo výške 89 100 €.

Za tento zločin i prečin podvodu (bod II. prvostupňového rozsudku) uložil obvinenému S. podľa § 189 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia.

Obvinenému Y. krajský súd uložil podľa § 189 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Obom obvineným aj krajský súd uložil podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad, a to obvinenému S. na dobu 2 (dvoch) rokov a obvinenému Y. na dobu 1 (jedného) roka.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal dovolanie obvinený R. S., a to prostredníctvom splnomocneného obhajcu Mgr. Tomáša Adamca. Dovolanie podal z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že vo veci bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, písm. g/, teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený uviedol, že v konaní mu bolo viackrát odňaté ústavné právo na zákonného sudcu, a to bez relevantného odôvodnenia. V senátoch Krajského súdu v Prešove sedeli ľudia, u ktorých mal obvinený Frič dôvodný predpoklad pochybovať o ich nezaujatosti, napr. prísediaci JUDr. Emil Dubňanský, ktorý je synovcom obhajcu odsúdeného Y. Y., JUDr. Vasiľa Dubňanského.

Domáhal sa preto, aby dovolací súd preskúmal rozvrh práce krajského súdu a zistil, či bol zákonný dôvod na výmenu sudcu.

V bode 2. dôvodov dovolania dovolateľ namietal výpoveď spoluodsúdeného Y. Y., ktorú považuje za nedôveryhodnú a právne nepoužiteľnú V tejto súvislosti poukázal na iné rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, v ktorom súd výpoveď Y. Y. v procesnom postavení svedka označil za nedôveryhodného a jeho spod obžaloby preto oslobodil. V súvislosti s hodnotením výpovede spoluodsúdeného Y. dovolateľ poukázal tiež na skutočnosť, že Y. Y. sa aj počas výkonu väzby dopúšťal trestnej činnosti na spoluväzňovi X. S.. Navrhol, aby svedok X. S. bol v konaní vypočutý a preukázal nedôveryhodnosť osoby Y. Y.. Na základe uvedeného vyslovil presvedčenie, že konajúce súdy vyhodnotili výpoveď Y. Y. nezákonným spôsobom a jeho vinu ustálili len na základe takejto nezákonne získanej výpovede, bez iných ďalších podporných či už priamych, alebo nepriamych dôkazov.

Dovolateľ namietal tiež nedostatočne zistený skutkový stav ohľadom zisťovania jeho príčetnosti a nevylučuje, že na základe výsledkov znaleckého dokazovania by bol odôvodnený postup súdu podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Dovolateľ namietal aj vyhodnotenie svedeckej výpovede svedka R. T.. Tento svedok je taktiež nedôveryhodnou osobou, pretože sa psychiatricky liečil. Navrhol vypočúť ošetrojúcu psychiatricku tohto svedka ako i zadovážiť celú zdravotnú dokumentáciu svedka od MUDr. E. G..

Obvinený S. vytýka obom konajúcim súdom, že si neoverili dokazovaním skutočnosť, že 7. septembra 2009 sa nachádzal v Poprade u známeho Y. Q..

Rozhodnutia oboch súdov považuje za rozporné s výpoveďou samotného poškodeného X. Y., ktorý vypovedal, že ho nikto nevydieral a nikto ho nenútil k žiadnemu právnomu úkonu proti jeho vôli, a preto aj právna kvalifikácia skutku neobstojí. Obvinený S. sa nedopustil žiadneho takého konania, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako trestný čin podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Dovolateľ taktiež nesúhlasí s nezákonnou aplikáciou asperačnej zásady v jeho prípade. Konanie malo byť právne posúdené ako jediný skutok, ide o jednočinný súbeh trestných činov, a preto postup súdu pri výpočte trestnej sadzby považuje za nezákonný.

Záverom navrhuje, aby v prípade zrušenia napadnutých rozhodnutí predmetnú trestnú kauzu prejednával Okresný súd v Kežmarku.

Domáhal sa preto, s poukazom na uvedené dôvody, aby dovolací súd vydal rozsudok, ktorým vysloví, že bol porušený zákon, zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove i rozsudok Okresného súdu v Prešove a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

V dovolaní obvinený namietal, že konaním okresného aj krajského súdu došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správnomu rozhodnutiu.

Právo na obhajobu primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Tr. por.) ako aj právo na povinnú obhajobu (§ 37, § 38 Tr. por.). Jednotlivé zložky práva obhajoby v širšom zmysle sú upravené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným (doplnenie dokazovania výsluchom svedka X. S., objasňovanie otázky jeho príčetnosti, zadováženie zdravotnej dokumentácie svedka T. a pod.) a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného (výpoveď Y., poškodeného Y., svedka T. a pod.), nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenia práva na obhajobu), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného,

aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

K dovolacej námietke obvineného S., že vo veci mu bolo viackrát odňaté právo na zákonného sudcu a mal dôvodný predpoklad pochybovať o nezaujatosti prísediaceho JUDr. Emila Dubňanského, vzhľadom na jeho príbuzenský vzťah k obhajcovi spoluodsúdeného Y. Y. (obhajca mal v tomto prípade zrejme na mysli dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ a nie písm. c/ Tr. por.) je potrebné uviesť nasledovné:

Podľa § 30 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 1. januára 2006, z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, prísediaci, vyšší súdny úradník, prokurátor, vyšetrovateľ, policajný orgán a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosti o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Uvedené ustanovenie Trestného poriadku v záujme zabezpečenia dôvery verejnosti v nestrannosť postupu orgánov činných v trestnom konaní vylučuje z vykonávania úkonov trestného konania ten orgán, u ktorého mohli vzniknúť pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Tieto dôvody spočívajú v okolnostiach, ktoré charakterizujú pomer úradnej osoby k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich zástupcom, splnomocnencom a obhajcom.

Pomerom k prejednávanej veci treba pritom rozumieť určitú zainteresovanosť orgánu trestného konania na skutkoch, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie, napr. že orgán trestného konania či jeho príbuzní boli poškodení skutkom, eventuálne orgán trestného konania bol svedkom skutku, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie a pod.

Pomerom orgánu trestného konania k osobám uvedeným v § 30 ods. 1 Trestného poriadku sa rozumie vzťah tohto orgánu k niektorej z uvedených osôb, ktorý môže vo verejnosti vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti práve pre tento vzťah, ktorý prípadne existuje aj mimo rámec konania. Môže spočívať napr. v príbuzenskom a rodinnom pomere úradnej osoby k niektorej z osôb uvedených v § 30 ods. 1 Trestného poriadku, resp. vo vzťahu úzkeho priateľstva alebo aj nepriateľstva vyplývajúceho z toho, že medzi úradnou osobou (napr. sudcom) a niektorou z osôb uvedených v § 30 ods. 1 Trestného poriadku (napr. obžalovaným) došlo v minulosti len ku konfliktu.

Uplatnenie inštitútu § 30 ods. 1 Trestného poriadku o vylúčení orgánov trestného konania teda prichádza do úvahy len vtedy, ak je existencia takéhoto vzťahu, resp. pomeru preukázaná.

V posudzovanej veci obvinený S. uviedol len všeobecne, že prísediaci sudca JUDr. Emil Dubňanský je synovec obhajcu Y. Y., JUDr. Vasil'a Dubňanského.

Pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a už vôbec nie pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nie je možné zaradiť také námietky, ktoré majú len abstraktný, resp. všeobecný charakter. Rozhodnutie napadnuté dovolaním obvineného S. nebolo postihnuté tým, že by vo veci konal a rozhodol prísediaci sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. naplnený nebol.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však (úspešne) napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený S. videl najmä v tom, že súdy nezákonným spôsobom vyhodnotili výpoveď Y. Y., ktorú považuje z dôvodov uvedených v dovolaní a vyššie v tomto rozhodnutí, za nedôveryhodnú a právne nepoužiteľnú a na základe ktorej bola bez iných ďalších dôkazov ustálená jeho vina.

Obvinený S. v dovolaní nekonkretizoval, ktoré konkrétne ustanovenia Trestného poriadku mali byť porušené v rámci vykonávania dôkazov, ktoré by boli spôsobilé naplniť tento dovolací dôvod.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.; neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého a druhého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého a druhého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Ako vyplýva z dovolania obvineného, tento spochybňuje správnosť zistenia skutkového stavu (zisťovanie jeho príčetnosti, zadováženie zdravotnej dokumentácie, výsluch ním navrhovaných svedkov) a správnosť hodnotenia dôkazov (hodnotenie výpovedí svedkov Y., T., Y. Y.) súdom, čo však nemôže byť, s poukazom na vyššie uvedené, predmetom skúmania dovolacieho súdu.

Dovolací súd nemohol akceptovať ani dovoláciu námietku obvineného S., že jeho konanie bolo nesprávne právne kvalifikované.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie obvineného aj v tomto prípade smeruje ku skutkovým zisteniam, teda že skutku sa nedopustil, ktorá okolnosť nemôže zakladať dovolací dôvod.

Námietka obvineného S., že súdy pochybili pri výpočte trestnej sadzby, v rámci ktorej mu mal byť ukladaný trest, je v rozpore s ostatnými dovolacími dôvodmi, v ktorých tvrdí, že sa žalovanej trestnej činnosti nedopustil, jej preskúmanie spadá pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. a pre takýto dôvod dovolateľ dovolanie nepodal, a pretože táto námietka je vzhľadom na uvedené nepreskúmateľná, ako aj s odkazom na § 374 ods. 2 a § 385 ods. 1 Tr. por. sa ňou dovolací súd nezaoberal.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na verejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.